

Борба

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 107 | Събота, 7 септември 1974 г.

(3538)

Год. XXXII

Цена 2 стотинки

Нови градове

Суказ номер 1942 от 4 септември 1972 година Държавния съвет на Народна република България ОБЯВЯВА ЗА НОВИ ГРАДОВЕ селата Дебелец, Долна Оряховица и Златарица.

Отзиви на радостта

В четвъртък, веднага след като стана известен указът на Държавния съвет, с който бяха обявени новите градове, най-напред се свързахме по телефона с председателя на общинския народен съвет в Дебелец ДИМИТЪР СТЕФАНОВ. Той започна с шегата:

— Наистина, не може да не предизвика възмущение фактът, че заспиваш в село, а се събуждаш в град. Може би затова хората тръгнаха на работа тази сутрин с особено настроение. Навсякъде виждах радостни лица, всички си честитеха един на друг.

В ранното утро на 5 септември златарци са разпукани сърца слушаха по радиото указа за утвърждаването на редица села в градове. Имаше и такова щастливци, които бяха научили новината още от вечерната емисия. Селото, за последен път го наричаме така, остана в оживление и празнично настроение. По улиците хората се поздравяваха с хубавата и радостна новина, честитеха си. А на площада златарската, прочутата златарска музика в състав от четиринадесет души свиреше непрекъснато.

На 6 септември от 18 часа в новия град Златарица се състоя тържествен митинг, на който присъстваха много гости, начело с другарите Никола Василев, Злати Шалаверов, Иван Златев и Радослав Радославов. Скъпи гости бяха Николай Матев, зам.-министър на горите и опазване на природната среда, Димитър Тужаров, зам.-председател на Комитета за държавен и народен контрол и Николай Гайдаров, зам.-председател на ОНС—София. Доклад изнесе председателя на ГНС Тодор Брънков.

Мария ДИМИТРОВА

Генерал-майор Делчо Станимиров

Роден на 8 септември 1927 г. в с. Рани луг, Пернишки окръг. Завършва реална гимназия. Постъпва в армията през септември 1944 г. като доброволец. Военно училище завършва през 1949 г., а военната академия „Г. С. Раковски“ през 1959 г. Член е на РМС от 1944 г., а на БКП от 1953 г. Награждаван е с медал „За боева заслуга“, орден „Червено знаме“, орден „9 септември 1944 г. с мечове“. II степен през 1964 г. орден „9 септември 1944 г. с мечове“. II степен през 1970 г., медал „За боева заслуга“ от Президиума на Върховния съвет на СССР през 1972 г. По случай 30-годишнината на 9. IX полк. Станимиров бе произведен в чин генерал-майор.

ТЪРЖЕСТВЕН МИТИНГ В ДОЛНА ОРЯХОВИЦА

В един от трите най-млади градове на окръга — достойна среща на Юбилей • Открити бяха младежки дом и целодневна детска градина

Другарката Петра Расланова изнесе доклад на тържествения митинг

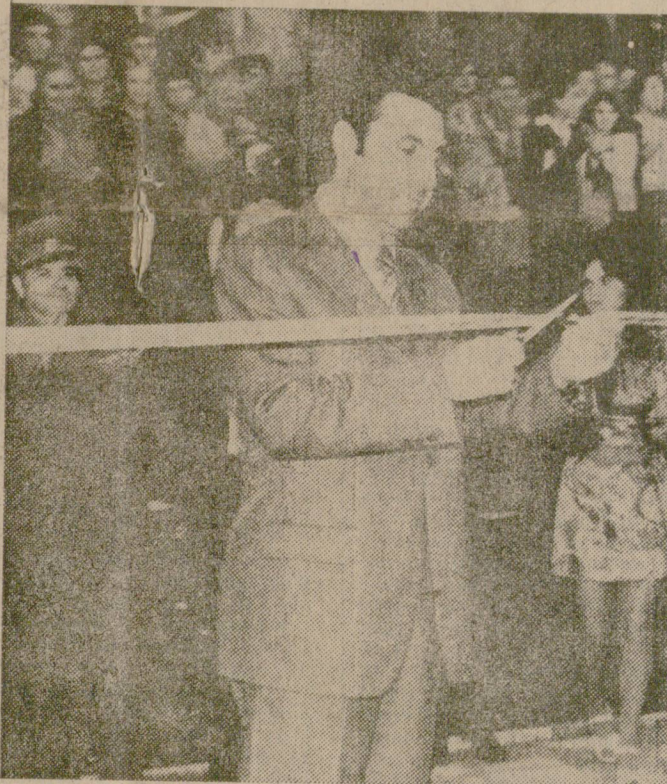
Изпълнени с много труд бяха дните пред славния тридесетгодишен юбилей в Долна Оряховица. Дни на довършване на скъпите дарове за големия празник, за да бъде радостта пълна. Че този ден, 5 септември 1974 година, се дари осмисля като град. Напълно заслужено. Ето защо на този ден отпразнуваме — светнал и чист, украсен с много знамена и портрети, заприжваха хиляди долнооряховчани. Заприжваха за обявения за седемнадесет часа митинг по случай тридесет годишнината на Девети септември.

В деловия президиум заеха места Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на Партията, Злати Шалаверов, председател на Окръжния народен съвет, Маргарита Кемалова, секретар на Окръжния комитет на Партията, Надежда Козлева, председателка на Окръжния съвет на жените, Радослав Радославов, първи секретар на ОК на ДКМС, Йордан Роглев, секретар на районния комитет на Партията — Горна Оряховица. Скъпи гости на тържеството бяха другарите Петър Панайотов, Димитър Стойков, генерал-полковник Кирил Косев, проф. д-р Николай Ионбаджиков, генерал-майор Константин Христов, Труфана Козлева и други. Тук бе и съветския гражданин Валентин Кузмич Петриченко, който като инженер-майор в Съветската армия през 1944 година е построи мост над Янтра в околността на Долна Оряховица.

Тържественият митинг по случай славния тридесетгодишен юбилей на Девети септември бе открит от Петър Величков,

председател на ГНС, който даде думата за доклад на Петра Расланова, секретар на ГК на БКП. Пред присъстващите оживяха странните на героичните борби на народа под ръководството на Партията за свобода и социализъм и активното участие на долнооряховчани в тези борби. Оттук излязоха 32 партизани, от които 13 загинаха, 42 политзаговорници, 18 концлагеристи, 12 индустриалци, над 150 ятаци и помагачи. Докладчикът проследя и преобразованието, които настъпиха в нашата страна и в общината след народната победа.

Уважаеми другари и другарки, граждани на град Долна Оряховица — започна приветствието си другарят Никола Василев. — Изпълнявам приятното поръчение на Окръжния комитет на Партията и Изпълнителния народен съвет да ви поздравя по случай обявяването на Долна Оряховица за град и с настъпващия тридесетгодишен юбилей на Девети септември. В тези дни трудовите хора в цялата ни обновена страна правят радостни отчети за извършените тридесетгодишни плодотворни работи на свободното развие. Другарят Василев проследи героичния път на основаната преди повече от 80 години БКП и особено периода на въоръжената борба — 1941 до 1944 година, когато само нашият окръг даде над 250 смелни жертви. Голям е приносът в тази борба и на героична Долна Оряховица. В тези дни — подчерта другарят Василев — ние се прекланяме пред подвига на героите. В тези дни ние изказваме нашата най-гореща благодарност

Другарят Никола Василев прерязва трицветната лента на младежкия дом

на Съветската армия-освободителка, на светския народ, който ни подкрепеше и подкрепя като истински по-голям брат. Благодарение на неговата безкористна помощ за един тозкова кратък исторически период България се превърна от изостанала селска страна в развита промишлено-аграрна страна, в която днес съотношението между промишленото и селскостопанското производство е 80 към 20. Сега в 13 града и 76 селища на окръга е развита промишленост. Първият секретар честити на долнооряховчани придобивките и им пожела здраве, щастие и още по-големи успехи.

Председателстващият митинга обяви наградите, които се дават на взели активно участие в разгрънатото се на широко строителство в младия град. Митингът изпрати телеграма до ЦК на БКП.

След това хилядите присъстващи се придвижиха по главната улица към новия младежки дом. Тук Кръстина Кръстева, секретар на ГК на ДКМС произнесе възбудено слово, като благодари на Партията за скъпия дар и даде обещание от името на долнооряховската младеж за още по-дръзки новини дела. Другарят Никола Василев честити ценната придобривка на младежите, прерязва трицветната лента и раздяла менче вода.

Гостите разгледаха младежкия дом, а после се отправиха към новата детска градина. Пред входа й, с грейнали от щастие лица, облечени в на родни носии, бъдещите малки стопаня на прекрасния дом посрещнаха възторжено скъпите гости, своите родители и

близки. Те изпълниха програмата. В словото си директорката на детската градина Стоянка Грешева отбеляза, че този приказан дворец е за 156 деца. Общо в града малките граждани вече разполагат с четири целодневни и две полудневни градини.

Преди да пререже лентата и да обяви детската градина за открита, председателят на ОНС Злати Шалаверов заяви, че основна грижа на Партията е грижата за човека и особено грижата за подрастващото поколение. Гостите разгледаха многобройните помещения, а когато излязоха навън, окупаните в светлина улици и площадът още дълго към тяха празнично.

Найден МИНКОВ
Снимки: Иван РУСКОВ

В КЗХ „Трифон Саралиев“

Три големи събития, посветени на 30 годишнината от победата на социалистическата революция у нас, прерязаха вчерашния ден в тържествен празник за работниците и специалистите от КЗХ Трифон Саралиев. За постигнатото в Търново. Беше открит бюст-паметник на патрона на предприятието Трифон Саралиев. За постигнатите високи трудови успехи през осемте месеца на юбилейната година на колектива беше връчено почетното червено знаме на ДСО „Зрение храна“, открита беше и модернизираният и реконструиран мелница към клоната във Велико Търново.

Елка СПАСОВА

Скъпи гости от Полтавска област

Вече второ десетилетие укрепват се развиват дружеските връзки между трудещите се от окръга и Полтавска област на Украинска ССР. Във връзка с тържествата, посветени на 30-годишнината от победата на социалистическата революция в България, вчера в окръга пристигна делегация на Полтавска област в състав: Иван Ефимович Горобец, секретар на Полтавския областен комитет на КПУ, Дмитрий Григориевич Михню, председател на кохоз „Маяк на комунизма“ — Семейновски район и Олга Пантелеймоновна Гурьон, секретар на партийния комитет при Полтавската предачна фабрика.

На гара Горна Оряховица

пратениците на братска Полтавска област бяха сърдечно посрещнати от Маргарита Кемалова, секретар на Окръжния комитет на БКП, Стоян Кочев, първи секретар на ГК на БКП в Горна Оряховица, Николай Панайотов, председател на ГНС в Горна Оряховица и членове на бюрото на ГК на БКП и изпълкома на ГНС. Пионери поднесоха цветя и завързаха на гостите червени връзки.

Снощи членовете на делегацията се срещнаха с ръководството на ф-ка „Васил Мавриков“ — Велико Търново, която има дългогодишна дружба с колектива на Полтавската предачна фабрика.

Иван КОЛЕВ

Клуб на активните борци във Велико Търново

Вчера следобед се състоя среща на активните борци срещу фашизма и капитализма от старополитния град. Сред тях бяха другарите Никола Василев, Злати Шалаверов, Христо Станев, Николай Пашов, Иван Златев, Йордан Илчев и други.

Другарят Никола Василев по адресира участниците в срещата с настъпващия 30-годишен юбилей на свободата и говори за успехите на трудещите се от окръга и страната през годините на на

родната власт. На другари, навършили кръгли годишнини бяха връчени ордени.

За участниците в срещата бе проектиран нов филм за Велико Търново. След това другарят Василев откри Клуба на активните борци във Велико Търново.

Участниците в срещата поднесоха вени на братската могила и пред бюстовете на Трифон Саралиев и Вела Пискова, открити в тихо присъствие.

ПЪРВЕНЦИ В ЮБИЛЕЙНОТО СЪБЕЖНОВАНИЕ

С юбилейна грамота на Окръжния комитет на БКП и юбилейен червен флаг на ОНС, ОС на БПС и ОК на ДКМС се награждават колективите на:

Завод за запаметяващи устройства — Велико Търново, ДСУ „Общостроителен район“ — Свищов, СДТ „Нармаг“ — В. Търново, Пътнически автотранспорт — Павликени, АПК „Росница“ — Павликени и редакцията на вестник „Борба“.

С юбилейна грамота на Окръжния комитет на БКП се награждават колективите на:

Ф-ка „Деню Георгиев“ — В. Търново, ф-ка „Васил Левски“ — В. Търново, МЗ „Червена звезда“ — Дебелец, ПЗ „Балкан“ — В. Търново, КЗХ — „Тр. Саралиев“ — В. Търново, Винзавод — Лясковци, консервен комбинат „Република“ — Свищов, Машиностроителен завод — Павликени, завод „Кирил и Методий“ — Елена, завод „Победа“ — В. Търново, Комбинат за услуги — Свищов, Горско стопанство — Елена, ПК „Строителни изделия“ — Павликени, ДСУ „Общостроителен район“ — Г. Оряховица, Териториално снабдяване — Г. Оряховица, Смесено автостопанство — Павликени.

С юбилейна грамота на Окръжния комитет на БКП се награждават:

ТКЗС — с. Карасен, ТКЗС — с. Джуленица, Бригадата за промишлено зърнопроизводство — с. Д. Липница, Животновъдната ферма в с. Дичин, ПАК — Горна Оряховица, АПК „Дунав“ — Свищов, ТОК — Д. Липница; ДЗС — с. Сувата, ОСС — с. Вардим, ТКЗС — Килифарево, Птищекмбинат — Павликени, Путикокомбинат — с. Поликраище, Бригадата за промишлено зърнопроизводство — с. Володей, Бригадата за промишлено зърнопроизводство — ДЗС — Свищов, Животновъдната ферма при ТКЗС — с. Морава, Животновъдната ферма при ТСК — с. П. Сеновец.

На 4 стр.

Бюст-паметник на Вела Пискова

Бюст-паметник на Трифон Саралиев

Признателност към делото на героя

В четвъртък жителите на Кесарево тържествено чествуваха 30-годишнината от победата на социалистическата революция и 30 години от гибелта на верния син на селото Петър Топалов (Шмид) загинал когато сълзичето на свободата изгряваше.

На площада бяха излезли много жители на селото. Тук бяха и Тодор Попов, председател на Окръжния комитет

На 4 стр.

ОБИЧ ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ

Посрещането на Съветската армия във Велико Търново през септември 1944 година

Паметни ще останат септемврийските дни на незабравимата 1944 година и с безмерната обич на народа ни към Съветската армия. Навсякъде посрещането на легендарните съветски бойци се превръща във всенароден празник.

На 11 септември 1944 г. на група съветски офицери влизат първи във Велико Търново. Посрещането е вълнуващо. На митинга произнася реч Григор КЪНЕВ, тогава член на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Представител на вестника го замоли да разкаже за тази незабравима среща.

— Рано сутринта на Девети септември, след като радио София съобщи за новото отечественофронтово правителство, изнесох на улицата нераздадените позиви на Окръжния комитет на Отечествения фронт. В тях призовавахме народа на смела борба срещу фашизма. „Нека устроим всенародно посрещане на непобедимата Червена армия“, завършваше позивът.

На 11 септември партизаните от четата „Филип Тотю“ с командир Тотю Саралиев също се бяха наоблядали в ресторанта на Мерджанов, когато от Самоводене съобщиха по телефона, че във Велико Търново пристига група съветски офицери.

С неопикуема радост отидохме на площад „Велчова завета“, където тържествено посрещаме първите съветски войни — офицерите Алексей А. Лукьянов, Василий Николаевич Гаура и Семьон Стояновски. (На снимката) който с кинокамерата си запечата радостта на великотърновци.

На този импровизиран, но величествен митинг трудиците се от Велико Търново изразиха безмерната си обич към представителите на братската страна, към нашия двоен освободител. Приветствие към съветските войни от име то на Окръжния комитет на

Партията, на градската партийна организация на Окръжния комитет на Отечествения фронт и на гражданство то поднесоха Геню Жулев, Бяно Хинков, Григор Кънев и Йорданка Василева. Ораторите призоваха гражданите на Велико Търново да се сплотят около Отечествения фронт за по-скорошно освобождение на страната от зловещия фашизъм.

Не минаха много дни и през града започна да преминава Червената армия. С неопикуема радост и ентузиазъм гражданството посрещаше своите освободители. Поднасяше им цветя, чайни с плодове и грозде, червени яйца като на Великден. Закон на беше радостта ни, защото обичта ни е вечна.

Те дочакаха Девети септември със смъртни присъди

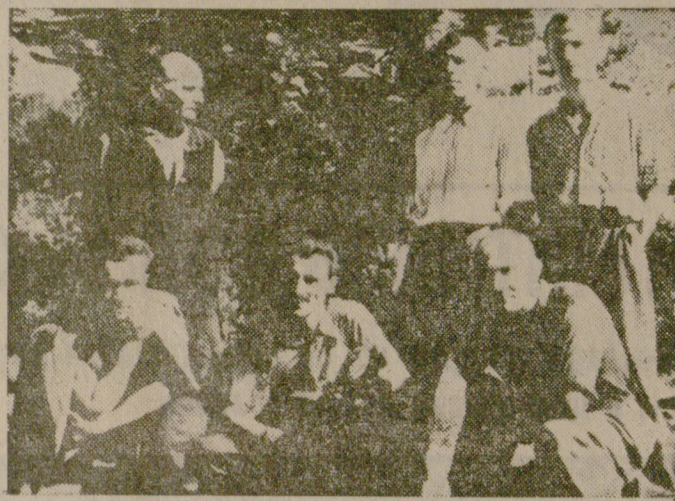
Историята на една снимка

Една историческа снимка. Една реликва. На гърба носи надпис: „Освободени политзатворници от Великотърновския затвор на 8 септември 1944 г. с неизпълнени смъртни присъди“.

Ето историята на снимката. На 8 септември 1944 г. сутринта, след като се разнася вестта за всеобща амнистия, политическите затворници от Великотърновския затвор излизат на свобода. Опианени от победата, всички се събират на площада пред градската община. Там на групи се фотографират. След това голяма част от тях се отправя към гара Велико Търново, за да чака влака за Дряново и Габрово и да вземе участие при установяване на народната власт в своите родни места.

„Фоторепортер“ в тоя па метен ден е Петко Стефанов Камбуров, родом от с. Градница, Севлиево, политзатворник от Великотърновския затвор. Изминали са тридесет свободни години оттогава, но другарят Камбуров с особено вълнение споделя за обстоятелствата, при които единствен той запечатва на фотолента радостта от преживяните мигове в навечерието на победата. „Аз също имах присъда по процеса срещу антифашисти от Севлиево през 1943 г. И тези, които снимам на 8 септември, бяха мои другари от затвора, с някои от тях сме били в една килия.“

Излезал присъдата си и пуснал на свобода през април 1944 година, Петко Камбуров не след дълго е мобилизиран в Плевен и попада в наказателна част, така наречената „Черна рота“, която има предназначение да строи военни съоръжения. Истинската цел обаче е те зи хора да бъдат изолирани от въоръжената борба.

„Аз бях фотолубител. Разрешиха ми да правя снимки в лагера. Близките ми изпратиха фотоапарата от къщи. В края на август ни разделиха на две роти — „благонадеждни“ и „неблагонадеждни“ — разказва др. Камбуров. — Аз попаднах във втората група. Говореше се, че неблагонадеждните ще бъдат ликвидирани. Но вече се чуваше грохотът на Съветската армия. На 7 септември сутринта лагерът бе блокиран от жандармерийски части. Взехме решение да се съпротивяваме. Скоро блокът беше вдигнат и по заповед на началника на лагера за един час трябваше да опразним лагера. С батажа си се отправих към Велико Търново. Нещо неударжимо ме теглеше към другарите ми в затвора. Още вечерта на 7 септември се озовах с плик грозде пред вратата на затвора. Никой не ми разреши свиване.

Рано сутринта на 8 септември бях вече в двора на болницата. Там в арестанското отделение също имахем мои другари. В тоя момент чух по високоговорителя съобщението за всеобща амнистия на политическите затворници. Бързах да зарадвам другарите си.

Пред порталите на затвора бях почти пръх. Нидникнах през „шпиконката“ на вратата. Прокурорът, прав, е папка в ръка, четеше имената на освободените.

Разтваря се желязната решетка на чатмат. Целият площад пред затвора се изпълва с ликуващ народ.

На тази снимка са шестимата „смъртни“ от Великотърновския затвор, фотографирани на 8 септември около обед на гара Велико Търново. На първия ред от ляво на дясно са осъдените на „смърт чрез обесване“ Мичо Минков, Калчевски, двалсет и две години от село Сеник, Севлиево — с присъда по наказателно дело 142/43 г.; Иван Иванов Иванов, двадесет и пет години от Габрово — подведен под отговорност по н. д. 310/43 г.

Ненчо НЕЙКОВ

Русин Пенчев Русин, родом от с. Килифарево, двадесет и деветгодишен с присъда по н. д. 314/44 г. на Плевенския военнополови съд по така наречената „Дряновска конспирация“ с особена забележка на обвинител: „... с увеличаващо стелпента на вината му обстоятелство — особено фанатичната му привързаност към комунизма и при липса на намаленията вината му такива.“ Писмо за екзекуцията му пристига в Прокурорския налзор при Търновския окръжен съд едва на 11 септември, когато осъденият е вече амнистиран.

На втория ред прави от ляво на дясно са: Петър Дешков Цвятков, четиридесет и девет годишен от с. Сеник, Севлиево; Христо Колев Кичамаков, двадесет и четири годишен от същото село и Илия Михов Илийчев, двалсет и осем годишен от с. Малево, Севлиево. И тримата са осъдени на „смърт чрез обесване“ и лишаване от правата по чл. 30 от Наказателния закон за винаги по наказателно дело 142/43 година.

Всички те, макар и осъдени по различни дела, преживяха ужасите в тесните и влажни килии на Великотърновския затвор.

Тези тежки присъди са за ради това, че всеки един от тях „през 1942 — 1943 г. във военно време става член на нелегалната Комунистическа партия, която за постигане на своята цел — насилствено изменение на установения от конституцията държавен и обществен строй, си служи и с теоретични и вредителски действия и която е предприела такива по 33Д“.

Дни и нощи, месеци наред те очакваха зловещото дрънкане на веригите и... смъртта. Но на 8 септември от мрачната сграда, заедно с всички политзатворници от Великотърновския затвор, излязоха и „смъртните“, за да прегърнат свободата — така чакана, така желана.

И ето ги заедно на снимката.

Маргарита ПЕТРОВА

Българската литература по света

Произведенията на българската литература отдавна надхвърляха националните ни граници и се аляха широко в културните завоевания на съвременния свят. Творбите на българските писатели — класици и съвременници — се посрещат с все по-голям интерес и внимание в редица европейски и други страни. Днес, 3 десетилетия след победата на народната власт, произведенията на българските белетристи, поети и драматурзи, са преведени на повече от 70 езика и са разпространени извън пределите на нашата родина в десетки милиони екземпляри.

Само в Съветския съюз от 9 септември 1944 година до сега са преведени и издадени общо 690 книги с творби на повече от 140 български писатели в 30 милиона екземпляра на 35 езика на народите на СССР. Най-популярната българска художествена творба в СССР е безсмъртният роман на Иван Вазов „Под игото“, който има 15 издания. С нарастващ интерес от съветския читател се посрещат творбите на съвременните български писатели и поети — Георги Караславов, Емилиян Станев, Лозан Стрелков, Йордан Радичков, Николай Хайтов, Георги Джагаров, Павел Матев, Любомир Левчев и др.

Не по-малко радушен и топъл е приемът на българската художествена литература и в другите социалистически страни. Най-многобройни са преводите в Чехословакия — 240, в ГДР — 198, в Полша — 150, в Югославия — 145, в Румъния — 130, в Унгария — 120. Средногодишно в тези страни се превеждат от 5 до 8 творби на български писатели.

Все повече нараства броят на книгите, които се издават и в другите страни на света. От установяването на народната власт в България до сега в неосоциалистическите страни са издадени около 200 сборници и антологии на 35 различни езици: италиански, френски, немски, английски, испански, гръцки, турски, шведски, датски, норвежки, финландски, фламандски и други европейски езици. Българската художествена литература се появи и в превод на арабски, японски, китайски, вьетнамски, корейски, кюр

дски и пр. И днес най-четеният, най-популярният български писател в чужбина си остава родният поет Иван Вазов. Досега неговите творби са преведени на 54 езика в 200 издания. Само романът „Под игото“ има вече 79 издания в превод на 35 езика. Произведенията на белетристите стават на критическия реалитизъм в българската литература — Елин Пелин — са преведени на 40 езика и са разпространени в чужбина в 107 книги. Творбите на големия български разказвач Йордан Йовков са излезли на 18 езика в 58 книги, а безсмъртното произведение на Алеко Константинов — „Бай Ганьо“ — е издадено досега 33 пъти на 17 езика. Стихотворенията на великия наш поет Христо Ботев са преведени на 33 езика и имат 54 издания. Големият български поет-комунит Никола Вапцаров е преведен на 45 езика и е издаден в 26 страни в 40 книги.

От съвременната българска литература особено популярни в чужбина са творбите на белетристите наш белетрист Георги Караславов, издадени в 103 книги на 26 езика. Произведенията на Ангел Каралийчев са претърпели 96 издания в превод на 28 езика. Между най-превежданите и търсени в чужбина съвременни български автори са Николай Хайтов, Йордан Радичков, Антон Дончев, Генчо Стоев и други.

Все по-често път към чуждия читател намира и съвременната българска поезия. Така например Елисавета Багряна има 12 стихосбирки, преведени на 9 езика, Дора Габриел — 8 в превод на 6 езика, Веселин Ханчев и Атанас Далчев по 6 и пр. С отделни книги на един или повече езици пред чуждия читател са представени и други от нашите съвременни поети — Никола Фурнаджиев, Христо Радевски, Дамян Дамьянов, Владимир Батев, Николай Зидаров и пр.

С всяка изминала година българската художествена литература утвърждава своето скромно, но ценно приносно общочовешката културна съкровищница.

Димитър БОШНАКОВ

Поклон пред подвига

В дните пред големия празник членовете на IV квартал на партийна организация в Горна Оряховица търгнахме по стъпките на Гузушката партизанска чета. С нас бяха партийният секретар Недю Стамов, бившата партизанка Петранка Качамакова. Автобусът се плъзга плавно по хубавия асфалтов път. А покрай него като верни стражи бдят паметници, паметни плочи.

Пристигнахме в Антоново. Още отдалеч приковава погледа внушителният паметник-костилца, с който признателните жители на този красив край са увековечили имената на падналите за свободата. Посрещна ни радушно Григор Стоев, бивш партизанин. С вълнение слушахме разказа му. Освирепели от самоотвержената съпротива на партизаните, от активното участие на жителите на село Ястребино в борбата, фашистите извадиха от домовете и избиваха 57 ятаци — мъже, жени, между които 6 деца и един 75-годишен старец. За да заличат следите от зловещото

си дело, убийците изгарят трупите. Местото, където е била кладата сега е оградено грижливо, зяско с много цветя. Падаме на колене пред подвига.

Мария БОЙЧЕВА

ПРОДАВАМ вилно място със започната вила в близост до Капиновския манастир.
Справка — Велико Търново, ул. „Опълченска“ № 16 — А — Иван Николов.

ПРОДАВАМ „Москвич-408“.
Справка — Горна Оряховица, телефон 4-26-28 — Христо.

ПРОДАВАМ монофазни електроуреди, регулиране на тока с котва мощност 230 ампера.
Справка — с. Стояново, Ловешко — Вито Грозев.

ПРОДАВАМ спешно „Москвич-407“ — запазен Справка — Ресен, телефон 95-492 — Цаневски.

СП „СТОЛОВЕ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ ГОТВАЧИ ПОМОЩНИК ГОТВАЧИ РАБОТНИЦИ в кухня ПРОДАВАЧ на бюфет ШОФЬОР
Справка — „Личен състав“, телефон 2-78-86 или отдел „Административен“ телефон 2-40-76.

ГРАДСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ИМА вакантни места за ЧИСТАЩИ Заплата по щата. Постъпване веднага.
Справка в „Личен състав“, телефон 2-78-86 или отдел „Административен“ телефон 2-40-76.

Атанас СТОЯНОВ

Живодар ДУШКОВ

ПЪРВИЯТ ДЕН

В Окръжния исторически музей се съхраняват десетки снимки от посрещането на партизаните. Селищата са различни, денят е един и същ — 9 септември 1944 г. Лицата също са различни, но изразят едно — радостта от победата.

Снимките от посрещането в Килифарево са най-многобройни. Сякаш фотографът Станчо Джиджев е искал да запечата за поколенията всеки миг от паметния ден.

Утро то на 9 септември започва „Филип Тотю“ започва спокойно. Нищо не предвеща

ва, че свободата е така близо. Георги Качаунов (Сашо) и Иван Пейков (Неделчо) са изпратени от командира Тотю Саралиев (Филип) на разузнаване в Килифарево. Към 11 часа в лагера идват Михаил Цонев (Пеко) и Димитър Влахов (Паката).

Изведнъж се чува викът на командира: „Свобода! Свобода!“ Партизаните се прегръщат. Пеко трудно укротва бликналата радост. Докато не дойде потвърждение, да не се нарушава редът — гласи заповедта.

При командването довед-

дат двама непознати. В единия Тотю Саралиев познава Нешо Нейков. Той е изпратен от разузнавачите Нелчо и Сашо да потвърди радостната вест.

За следващите събития разказват снимките. Най-изразителна от тях е тази в местността Пяска. Виждат се знамената, цветята в ръцете на партизаните, ликуващите хора...

На другия ден четата потегля към Велико Търново.

Тържествена вечер

На 2 септември в кв. „Трудов фронт“ във Велико Търново се състоя вечер, посветена на 30-годишния юбилей. Доклад прочете Йошко Ганчев, секретар на партийната организация в квартала.

Бяха връчени награди на дългогодишните отечественофронтови и читалищни дейци.

Пионерите изнесоха литературна програма.

Пъшо ВАКОВ

ИНИЦИАТИВИТЕ НА СЪВЕТСКИТЕ ТЕКСТИЛКИ

Зоя Сафонова обслужва 100 копринени пневматични стана • Взаимодействието между тъкачката, секционният майстор и зареждачката — важен проблем • Четири дни в годината — с икономисани материали

Неотдавна в нашата страна бяха на посещение група съветски текстилки. Те имаха редица срещи със своите български колежки, разказваха за пътищата, които водят към майсторството, за своите лични „секрети“. Навсякъде срещите им се превърнаха в истинска школа за обмяна на съветския чужд опит.

— Не можем да си представим социалистическата ни текстилна промишленост без от ромната помощ, която ни оказват съветските колежки — казва героиня на социалистическия труд Маруся Тодорова — председател на ЦК на Профсъюза на работниците от леката промишленост. — За нас съветският чужд опит винаги е бил висша школа за повишаване на майсторството, за правилна организация на труда. Всички наши най-добри тъкачки са ученички на съ-

ветските текстилки. Те винаги са се учили, а и сега продължават да се учат от тях. Наистина, има какво да се научат нашите текстилки от съветските си приятелки. Да вземем за пример многогодишното обслужване. Нашата страна разполага с ограничени трудови ресурси и за това многогодишното обслужване трябва да се масовизира. У нас тъкачките-многогодишнички, работещи на копринени пневматични стани, обслужват 14—16 стана, докато Зоя Сафонова обслужва 100. Нашите най-добри тъкачки обслужват по 5—6 ленини стана, докато Валентина Плетнѐва обслужва 22—24. Къде са „тайните“ на големите успехи?

Плетнѐва обеща, че ще за върши осмата пегилетка една година по-рано. Тя преприказва обещанието си с половин

година. Плетнѐва съчетава майсторството с точната икономическа сметка. Манипулациите й при обслужване на станове са бързи и разчетите ни до секунда. Тя заменя скъпаната нишка за 14,2 секунди, вместо за 40, а автоматите зарежда за 3 секунди, вместо за 6. Благодарение на повишената скорост при обслужването на станове, за една година, тя предава 1500 метра плат над плана. Само от намаляване на късливостта, тя дава допълнително още 1500 метра. По-нататък „сметката“ става още по-внушителна. От повишаване скоростта на станове, от намаляване време за текущ ремонт — още около 5000 метра! Лесно може да се пресметне ефектът от допълнителното количество плат, което може да предаде само една тъкачка.

Един много важен проблем,

от който зависи многогодишното обслужване, с правилното взаимодействие между тъкачката, секционният майстор и зареждачката. У нас тази връзка не е изградена добре. Почти всичко става за сметка на тъкачката. В Съветския съюз е създадена икономическа отговорност между членовете на това звено и всеки знае, че от качеството на неговата работа, зависи останалите два ма.

Интересна е и инициативата на Мария Иванникова. Четири дни в годината тя работи с икономисани материали. При Иванникова разчистване на материали няма. На всеки 100 метра плат тя икономисва 80 грама прежда. В Съветския съюз успешно се експериментирала и бригадната стопанска сметка. Ежедневно отчитане на икономите и отпадъците дава възможност да се наблюдава приносът на бригадата, на всяка тъкачка за намаляване себестойността на продукцията. Въведен е между цехов и междусменен контрол.

Една друга интересна форма в работата на съветските текстилки е взаимомощта в бригадата. Ако една от работничките отсъства, останалите разпределят помежду си нейните стани. По този начин се избягва кампанийността в работата, създават се условия за поддържане на равномерен производствен ритъм.

Решенията на Десетия конгрес на БКП — по специално на Декемврийския пленум поставиха пред работничките от леката промишленост големи задачи — казва Маруся Тодорова. — Асортиментът трябва да се разнообразява, разцветките и качеството трябва да отговарят на съвременните изисквания. А всичко това за висоти от производителността на труда. Инициативите на съветските текстилки се свеждат именно до това. Ето защо, аз смятам, че изучаването на съветския чужд опит не трябва да бъде само движение, а да стане стил на работа във всеки трудов колектив.

Стефан МИЛОТИНОВ

Диаменти в промишлеността

Десетки години учениците се стремеха да създадат диаманти в лабораториите, но това стана възможно едва в средата на XX век.

На базата на лабораторния метод на АН на СССР през 1961 г. в Института по свръхтвърди материали при АН на СССР бе разработана технология и организирано промишлено производство на диаманти и диамантени инструменти.

Започна широкото им внедряване в народното стопанство на Съветския съюз.

Днес в СССР се произвеждат стотици видове диамантени инструменти.

Стефан МИЛОТИНОВ

В този дом грее радостта

Единствената в Елена уличка с каменни стъпала, на речна „Калето“, ме отвежда в новия дом на Христо Димитров. Къщата е потънала в море от цветя, голяма асма горделиво се кипри край нея. Привечер заварих Христо сам. Доманикът ме покани да седнем под асмата, да поприказваме.

Като много други юноши, в миналото и той имал нерадостна съдба. Недомъкът го принуждавал всяка ваканция да пасе чуждите говеда. Години наред ял горчивия хляб по чорбаджийските градини в Шумен и Варна. Със скъп таните парици Христо успял преди казармата да изкара шофьорски курсове.

Разговорът ни прекъсна звъна

на телефона. Останал сам, спомних си думите на завоиския партийен секретар Никола Бузев: „Христо Димитров е кощелия камък, къде то е най-трудно — той е там. В момента е майстор в производството на ковшово-пресовото отделение. Това е ковш на техниката, предател опита си на много млади хора, гордост на партийната организация в Завода за ремарке та. Таква са и синовете му Митко и Николай, наши работнички-стругари. Митко от давна приехме в редиците на Партията, а Николай е в списъка на новите партийни членове, които ще приемем в вечерното на 30-годишния юбилей. Хичо, най-малкият, за върши техническо училище в Сливен и след казармата ще дойде при нас“.

Спомних си и това, което началникът на цеха във фабрика „Д. Георгиев“ Ст. Недев ми каза за работничката Стефка Николова: „Това е майка на тримата техници, Познава я целият колектив. Работничка, на която може да разчиташ през всяко време. Дисциплинирана, тиха и скромна, уважава на всякъде“.

Христо се върна. Викали го на съществуване в квартала ко на партийен отговорник. Няма ше ка, трябваше да прекъснем разговора.

Денят на Свободата в този дом ще бъде радостен. Ще се съберат всички, ще се смеят, ще си кажат много думи, ще изникнат много свидни спомени.

Кирчо ВАСИЛЕВ

Години за мирни победи

По случай националния празник на КНДР

Университетът „Ким Ир Сен“ в Пхеня

В своята история корейският народ записал две славни дати: 15 август 1945 годината, когато бе отхвърлен японският колониален гнет, и 9 септември 1948 година — денят на провъзгласяването на Корейската народна демократична република. Със създаването на републиката бе открита нова страница в развитието на „страната на утринната свежест“, бяха поставени здравите основи на мирното социалистическо строителство.

Въпреки суровите изпитания и разрухата на тригодишната война (1950—1953 г.), разпалена от американския империализъм корейският народ постигна забележителни успехи в икономическото, социалното и културното си развитие. Под ръководството на Корейската трудова партия и с братската помощ и сътрудничество на Съветския съюз и другите социалистически страни днес КНДР е превърната от колониален придатък в индустриално аграрна социалистическа държава със съвременна промишленост и процъфтяващо селско стопанство. Появили се на икономическата карта на страната десетки нови промишлени предприятия, даваха възможност за 10 дни да се произведе толкова продукция, колкото за цялата 1944 година. В резултат на високите темпове десетки пъти са надминати довоенните икономически показатели. С изпълнение на сегашния шестгодишен план за икономическо и социално развитие трудещите се в КНДР вървят уверено към нови завоевания: 12 милиона то на стомана и един милион то на цветни метали, сто милиона тона въглища, 50 милиарда киловатчаса електроенергия.

Бързо се развива и социалистическото селско стопанство, укрепва неговата материално-техническа база, усъвършенствуват се методите на неговото ръководство. Достатъчно е да се посочи, че в края на шестилетката (1975 г.) КНДР ще произвежда вече 10 милиона тона зърно годишно, което ще превърни три пъти производството до освобождението на страната.

Големи успехи постигна страната в областта на народната просвета, научната мисъл и културата. Знанията, науката и техниката станаха достойна на широките народни маси. До

ФАБРИКА „ВАСИЛ КОЛАРОВ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

работнички за свитловите автомати.

През месец септември се открива седмична детска градина към предприятието, за която търсим да назначим един готвач и трима прислужници.

Справки: „Личен състав“, телефон 2-11-85.

3—2

ПРЕДПРИЯТИЕ ЗА МОНТАЖНИ ЗАГОТОВКИ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ:

ОГНЯРИ за парни котли с високо налягане
ФАБОТНИЦИ — шлосери и занаятчии от I до VI разред
ШОФЬОРИ от всички класове

СТРУГАРИ от I до VI разред

Предприятието има добре уреден стол

Справка на тел: 2-25-71, 72, 73, вътрешен 21

3—2

Трудещите се на КНДР гледат уверено в бъдещето. Но едно обстоятелство помрачава техния живот: телената мрежа, която разделя територията на Корейския полуостров на две части. Югът продължава да бъде окупиран от въоръжените сили на САЩ, които са главната опора на секулския марionyетен реакционен режим. Обединението на страната — този изключително важен национален проблем, определя и главната насока на външнополитическата дейност на Корейската трудова партия и правителството на КНДР. Дългът е спестът на предложението и инициативите на партията и правителството за мирното обединяване на страната. Обаче поради стремежите на американския империализъм и неговите секулски марionyетки да увековечат националното разцепление, страната продължава да бъде разделена от 38-мия паралел. Не престават жестоките репресии срещу южнокорейските демократи и патриотичната нителгенция.

Конструктивните инициативи на КНДР по обединяването на страната са имали винаги активната подкрепа на социалистическите страни, в това число и на НРБ. Най-нова и ярка проява на международната солидарност със справедливото дело на корейския народ е предаденото на Генералния секретар на ООН колективно писмо на 32 страни — членки на ООН, между които СССР, НРБ и другите социалистически страни, с което се иска в дневния ред на предстоящата 29-та сесия на ООН да бъде включен допълнително въпросът за „изтегляне на всички чужди войски, които се намират в Южна Корея под флага на ООН“. Това искане съпада напълно с интересите и възжеланията на корейския народ, който смята, че сигурният път към обединяването на страната е прекратяването на всяка чужда намеса във вътрешните работи на Корея.

Българският народ, който искрено се радва на забележителните мирни победи на КНДР, изразява своята увереност, че обединението на Севера и Юга в единна, независима демократична и миролюбива Корея ще възтържествува.

Д. КАЛЧЕВ

Д. КАЛЧЕВ

Филателия

Министерството на информацията и съобщенията пуна в обращение на 29. VIII. 1974 г. поредица пощенски марки „5 СЕПТЕМВРИ 1944—1974 г.“ — 5 пощенски марки, многоцветни, със следните стойности и изображения:

- 1 ст. — БКП — ръководител и възрождател на въоръжената борба 1941—1944 (Партизани);
- 2 ст. — СССР — освободител и най-верен приятел на българския народ (Посрещане на съветската армия и българските партизани);
- 5 ст. — НРБ — високоорганизирана индустриална страна (социалистическо строителство);
- 13 ст. — НРБ и нейното съвременно селско стопанство;
- 18 ст. — НРБ по пътя на науката и техническия прогрес.

Тираж: 150 000 пълни поредици.

Художник — Петър Рашков.

Нови детски облекла

Колективът на ТПК „Сотир Зринов“ — Горна Оряховица изпълни наредения си план за деветмесечното и вече осигури 28 000 бебешки и детски облекла над плана. За осеммесечното бяха преизпълнени плановите за печалбата, за производителността на труда и за снижението на себестойността на готовата продукция.

Стефан ВАСИЛЕВ

Окръжен народен съвет — отдел „Народно здраве“ обединено медицинско училище „Д-р Върбан Генчев“ — Велико Търново с ъ о б щ а в а.

че набира кандидати за тримесечния курс за помощни-стоматолози. Могат да кандидатстват жени със завършено средно гимназиално образование на възраст до 32 години. Конкурсът ще се проведе по документи. Същите се подават в канцеларията на медицинското училище „Д-р Върбан Генчев“ — В. Търново в срок до 15 септември 1974 година.

За справки: отдел „Народно здраве“; телефон 2-37-15 — д-р Маринов.

3—2

Средно вечерно училище „Гео Милев“ — Велико Търново приема

за ученици в IX, X и XI клас:

- лица, заети в производството и администрацията;
- войници, на които предстои увольнение през тази година;
- домакински-майки с деца под 3 години, за които не е задължително условие да работят;
- лица нетрудоспособни поради заболяване;

За работещите на смени се сформират сменни паралелки за всеки клас.

При записването кандидатите представят:

1. Документ за образование
 2. Молба по образец, която се дава от училището
 3. Удостоверение за участие в производството
- За подробни сведения кандидатите да се отнасят до канцеларията на училището, в сградата на ОУ „П. Р. Славейков“ или на телефон 2-45-70.

3—2

Три десетилетия културен живот

Най-големият ден на септември — деветият, разтвори широко всички прозорци на икономически бедна и духовно изостанала България. Трудно е за тридесетгодишните само по разкази и бедни документи да минат по калните пътища на окръга, през сключените села, мъждукащи под газената лампа, откъснати от света, чужди на музиката, киното, телевизията, слепи за литературата, с един страшно къс път — от нивата до дървения одър в къщи. Две-три представения през зимата в селското читалище и нищо, нищо повече.

Не по-завидна беше атмосферата и в нашите градове — еснафска, провинциална. До културата и образованието имаха достъп малцина. Думите изкуство, университет, детски музикални школи, фестивали на художествената самодейност, детски ясли и градини влязоха в езика ни през тези тридесет години. Широк стана кръгзорът на хората от окръга. Ако някога погледът им стигаше само до баира над селището, днес тези хора са вече съсем други. Само една малка илюстрация. Мисли ли ли са някога майките и бащите на момчетата и момичетата-самодейци от ансамбъл „Силер войвода“ в Горна Оряховица, че техните деца ще вземат звучните им песни и вътрешни носии, за да прекратят с тях границите на България и да отгънат спените и спрат дъха на публиката в Италия, Холандия, Дания, Полша, Чехословакия, Югославия, Съветския съюз...

А само те ли са в окръга! Колкото и да не искам да въмъквам цифри, не мога да не спомена за тях 18 000 са модери от окръга, които пеят, свирят и играят пред един милион зрители и слушатели годишно. Това са хора тачени и обичани, защото носят изкуство. Затова на техните гърди заблестяха само през тази година 254 медала.

Някога с думата университет се свързваше само София, а днес на легендарния хълм Света гора във Велико Търново, където преди 600 години се е прочула Търновската книжовна школа, висирът вторият университет на България „Кирил и Методий“. С новите си модерни сгради по местността „Трошана“ в близките години той ще се обособи в модерно студентско градче.

В крайдунавския красавец Свищов числото на студенти те е нараснало повече от шест пъти в сравнение с миналото. Над 10 000 негови възпитаници, висококвалифицирани специалисти участвуват активно в строителството на новия ни живот.

Ако в миналото образованието беше привилегия на буржоазията и имотното селячество, а синовете на народа с мизерия и гладуване рядко успяваха да прекратят неговия праг, днес картината в окръга е съвсем друга. Близо 50 хиляди ученици получават обща и професионална подготовка в различни училища, а голяма част от тях продължават образованието си във висшите учебни заведения чрез редовно и задочно обучение.

Минете през селата и градовете на окръга и ако сте по-възрастни, си спомнете как изглеждаха те в годините преди великата дата. Ако сте по-млади, надникнете в архивите и старите снимки. Много от селата вече са градове, а малките градчета са станали истински съвременни градове. В кое от селата няма нов културен дом, с богата библиотека, читалищен кинозалон, оформен център, редовен транспорт. През тридесетте години радиото беше лукс за един дом, днес телевизионни антени замрежват селското небе и докарват в новия удобен селски дом събитията от цял свят.

Едно мъдро постановление промени облика на окръжния град, за да му върне древно

то величие и слава и да го направи извор на патриотизъм за поколенията.

Старото и сключено Търново си отиде. Новият исторически, културен и туристически град построен обекти, достойни за своето име.

През няколкото чудесни експозиции на Окръжния исторически музей ежегодно минават около 600 000 туристи. Невиждани по своите размери са реставрационните и консервационните работи на историческия Царевец. Ентузиастични археолози вадят от пръстта край Свищов, Никополис Ад Иструм, край Бутово, Павликени и Мусина останки от древна култура по нашите земи.

Гордост за Велико Търново е единственият в страната драматично-музикален театър, който носи името на нашия съгражданин, артиста Константин Кисимов. Една талантлива група художници прави все по-сериозни завое-

вания в изкуството. За тях и за техните творби в центъра на старопрестолния град бе издигната прекрасна изложбена зала, с която могат да се гордеят големи европейски градове.

Когато оглеждаме от върха на тия тридесет победни години културните постижения в окръга, винаги трябва да имаме пред очите си миналото, за да почувствуваме по-добре измеренията на днешния ден, неговите невероятни темпове и стремежа му да изведе нашия съвременник на равнището на високо културните нации.

На тридесетата свободна манифестация наред с работническата класа и трудовото селячество ще манифестират и нашата интелигенция и културните дейци от окръга. Те ще бъдат горди, защото успели са им ги изпълват със самочувствие.

Христо МЕДНИКАРОВ

Митинг-заря в Константин

На 7 септември 1944 г. партизаните от Еленската чета влязоха в последен бой с жандармерията при село Константин. В тази схватка с агонизиращия враг загинаха неколко, на прага на свободата и на новия живот, седем души.

В четвъртък вечерта по инициатива на общинския партийен комитет тук бе отбелязана тридесетгодишнината на това последно сражение, взело скъпи жертви. Гостите на селото по този случай бяха секретарят на Окръжния комитет на Партията Христо Станев, началникът на Окръжно управление на МВР Радул Минчев, ген. майор о. з. Стефан Хаджикрстев, командир на Еленската партизанска чета, Йордан Илиев, председател на Окръжния комитет на борбата против фашизма и капитализма, Анастас Цеков, секретар на районния комитет на БКП в Горна Оряховица, Димитър Балуков, първи секретар на ГК на Партията в Елена, бивши партизани и ятаци.

С кратко слово Радул Минчев, бивш партизанин от Еленската чета, откри памет на плоча на сградата на общинския народен съвет, посветена на загиналите край Константин партизани.

На мястото на сражението, увековечено с паметник на жертвите, се състоя тържествен митинг-заря. Секретарят на общинския партийен комитет Матей Димитров говори за подвига на борците за свобода, за развитието и успехите на общината в годините на народната власт. Участниците в митинга бяха

Среща на три поколения жени

В четвъртък вечерта една интересна инициатива на Окръжния комитет на борбата против фашизма и капитализма, градският съвет на жените и Профсъюзния дом на културата във Велико Търново събра в салона на дома участнички в антифашистката борба, работнички, общественички, комсомолки и пионерки.

Говорящият вестник „Революционна явка на поколения жени от Велико Търново“, посветен на 30-годишнината на социалистическата революция в България, запозна присъстващите с живота на загиналите за народна свобода жени и представи живите участнички в съпротивата Пенка Цонева, Невяна Русанова и други. На най-младите — пионерките — бе връчен „Завет към поколенията“ с пожелание да заемат достойно място в изграждането на развитото социалистическо общество у нас.

От името на градския комитет на БКП участничките в символичната явка на три поколения жени от Велико Търново бяха поздравени от Христо Недялков, секретар на ГК на Партията.

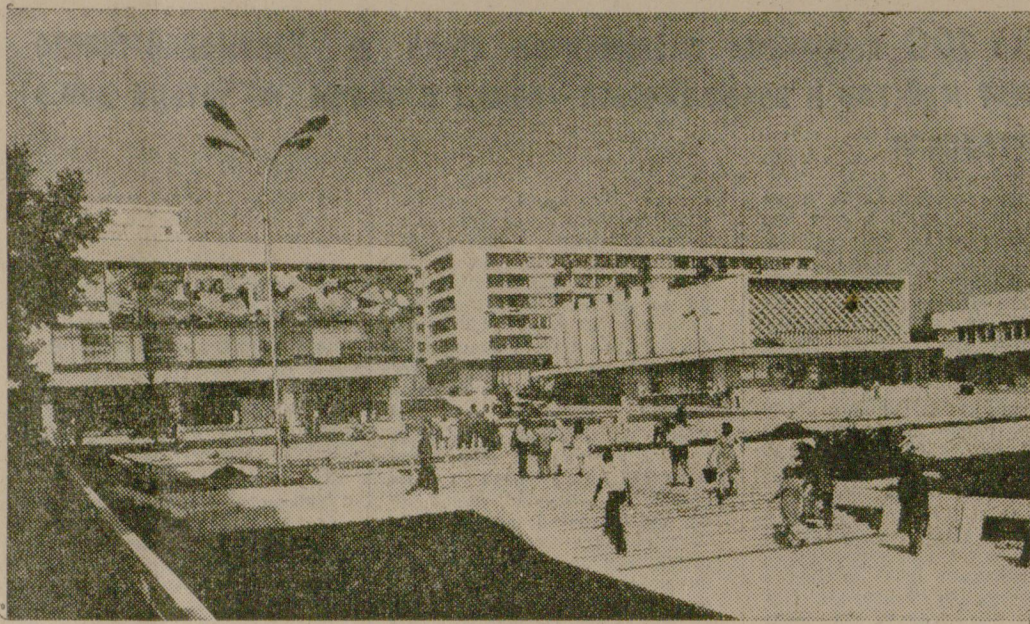
Възпитаници на целодневна детска градина „Д. Благоев“ изпълниха литературно-музикална програма.

Мария ДЕЧКОВА

Признати и заличени селища

С указ номер 1855 от 31 август 1974 година Държавният съвет на Народна република България признава махала Майско за село със същото наименование. Заличава от списъка на населените места поради изселване на жителите селата Пестник и Звънците, махалите Големи рът, Локвата и Садина и колиби Свищови.

ПРЕДПРАЗНИЧНО ТЪРЖЕСТВО В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

От 1 стр.

тарят на градския комитет на Комсомола Димо Димов.

Успехите на комунистите и на всички трудещи се в навечерието на светлия празник отчете секретарят на градския комитет на БКП Георги Йорданов. Той изтъкна, че за осем месеца на юбилейната година е произведена надпланова продукция за 1 832 000 лева, а за седем месеца са реализирани икономии на материали и енергетични ресурси за 977 000 лева.

Първият зам.-председател на градския народен съвет Стоян Витанов прочете указ на Държавния съвет и връчи ордените на активни борци против фашизма и капитализма.

Другарят Николай Пашов поздравя ветераните от антифашистката борба и всички, които са в челните редици на строителите на развитото социалистическо общество с насъпващия празник и пожела нови успехи в осъществяването на партийните предначертания.

Беше изпратена поздравител

на телеграма до Централния комитет на БКП.

Самодейни колективи изпълниха тържествен юбилеен спектакъл.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

В четвъртък вечерта в четири града на окръга се състояха тържествени съвместни заседания на градските партийни комитети и градските народни съвети, посветени на 30-годишнината на Девети септември. В Свищов доклад изнесе Цветан Дамянов, председател на ГНС, в Павликени — първият секретар на градския комитет на БКП Стефан Христов, в Лясковец — първият секретар на ГК на БКП Стамо Павлов и в Полски Тръмбеш — първият секретар на ГК на БКП Дамиян Илиев. На състоялото се вчера в Горна Оряховица тържествено заседание на районния комитет на БКП доклад изнесе първият секретар на комитета Анастас Цеков.

ПЪРВЕНЦИ В ЮБИЛЕЙНОТО СЪРЕВНОВАНИЕ

От 1 стр.

С юбилейна грамота на Окръжния комитет на БКП се награждават:

Общинските партийни организации в Златарица, Павел, С. Масларево, с. Моравица, Възловата партийна организация при ЖП управление — Г. Оряховица, заводските партийни организации в ДДЗ „Д. Благоев“ — В. Търново, Радиозавода — Велико Търново и ЗГТ „Металургия“ — Г. Оряховица.

Първичните партийни организации в месокомбинат „Родопи“ — В. Търново, завод „Метал“ — В. Търново, ф-ка „П. Цивков“ — Г. Оряховица, ТПК „Сотир Зринов“ — Г. Оряховица, ТПК „Обединение“ — Свищов, Ремонтен завод — Павликени, Винпром — Павликени, ДДЗ „Елба“ — Елена, ф-ка „Д. Георгиев“ — Елена, Завод за ремаркета — Елена, Ф-ка за тенекиен амбалаж — Лясковец, Спиртна ф-ка при ДЗК — Г. Оряховица, втора ППО в МЗ „Първи май“ — П. Тръмбеш, ф-ка „Странджа“ — П. Тръмбеш, МЗ „Белица“ — Клифарово, ТПК „Пенчо Цонева“ — Клифарово, Консервна ф-ка — Дебелец, Районна потребителна кооперация — Елена, ДАТ „Пътнически превози“ — В. Търново, Дизелова експлоатация (Локомотивно депо) — Г. Оряховица, ТКЗС — е Дъско, ТКЗС — с. Сломор, ТКЗС — с. Неда, Специализиран участък при ТСК — с. Обединение, ТСК — с. Страхилово, ТСК — с. Нилюп; Животновъдство ТКЗС — с. Овча могила, с. Шилковци, Централен стопански двор ДЗС — Елена, Илаков рът, ДЗС — с. Буйновици, ДЗС — с. Константин, ТКЗС — с. Горски Сеновец, втора ППО ТКЗС — Клифарово, с. Плаково, ТКЗС — с. Дражицево, с. Вонеща вода, основно уше „Б. Киро“ — Велико Търново, „П. Р. Славейков“ — В. Търново, ТМТ „Х. Стоянов“ — Г. Оряховица, начално уше „Ил. Макариополски“ — Елена, Окръжна болница — В. Търново и Районна болница — Елена.

Окръжен комитет на БКП
Окръжен народен съвет
Окръжен съвет на БПС
Окръжен комитет на ДКМС

Донка ХРИСТОВА

Районен пионерски сбор

В четвъртък на историческата местност „Тасладжа“ край Стражица се проведе районен пионерски сбор на дружините от АПК „Път към комунизма“ на тема „30 години щастливо детство“. В него взеха участие близо 500 пионери от района.

Скъпи гости тук бяха първият секретар на ОК на ДКМС Радослав Радославов, първият секретар на ГК на БКП в Стражица Трифон Ралчев, секретарят на ОК на ДКМС и председател на ОС на ДПО „Септември“ Милена Дончева и други партийни и комсомолски дейци.

В тържествена обстановка пионерите отчетоха своите успехи, посветени на 30-годишния юбилей на свободата и 30 години от основаването на ДНО „Септември“.

Сърдечно приветствие към тях поднесе др. Трифон Ралчев.

Тържественият сбор избра свои почетни членове, които предадоха на пионерите сим-

Петър ДИМИТРОВ

АВТОПРОБЕГ НА ДРУЖБАТА МОСКВА-СОФИЯ

Една прекрасна съвместна инициатива на Централния съвет на Съюза на българските автомобилисти и Централния комитет на Доброволната организация за съдействие на армията, авиацията и флотата (ДОСААФ) на Съветския съюз събра в столицата на великата страна 30 автомобилни екипажа — по 15 от двете страни. От там те тръгнаха в голямата автопробег „Дружба-74“, посветен на 30-годишнината на социалистическата революция у нас. Краен пункт на пробег е нашата столица.

Завчера колоната прекося окръга. Край село Балван тя бе посрещната от великото новски автомобилисти, организирани в колона, също от 30 автомобили. На гостите, сред които личаха ветерани от Отечествената война и участници в съпротивата, тържествено бе връчен ключът на Велико Търново. Сетне те попаднаха в братските прегръдки на посрещачите, сред които бяха първият секретар на ГК на БКП Николай Цонев, заместник-председателят на ОНС Георги Димитров, председател на ОС на СБА, председател на ГНС Иван Генджов. Пред паметника на падналите в Балванската битка приветствено слово произнесе другарят Николай Цонев. Отговори ръководителите на съветските автолюбители полковник Иван Павлов, Лисий, заместник-председателят на ЦК на ДОСААФ. Вълнуващо бе разказът на участника в битката край Балван Русана Палазуова (Милка).

Привечер автомобилите на домакини и гости преминаха през Велико Търново, спряха на хълма „Света гора“. Тук похитиците научиха интересни моменти от историческото минало на старата столица. След това колоната се отпрати за Габрово.

Александър ТОШЕВ

Скъпи дарове

В навечерието на празника на свободата трудовите колективи на още две горнооряховски предприятия получиха скъпи дарове. Открити бяха най-големият в страната специализирана база за съхранение и снабдяване на предприятията с багрила, химикали, каучукови изделия и препарати за растителна защита.

Колективът на „Химнаб“ — клон Горна Оряховица, който ще стопанисва базата, беше поздравен от инж. Георги Стоев — генерален директор на ДСО „Химнаб“, и от Гавно Пенев, секретар на ОК на БКП.

Вчера тържествено бе открита и новата производствена сграда на ЗММ „Киро Конаров“. Оборудван с модерна съвременна техника, заводът ще произвежда около 8 пъти повече продукция в сравнение с 1966 година, когато беше създадено предприятието. Да споделят радостта на работниците и служителите тук бяха дошли Николай Пашов, секретар на ОК на БКП, Стоян Кочев, първи секретар на ГК на БКП, много граждани.

Мария ШАЛАВЕРОВА

Спортен комплекс за най-малките

Вчера децата от целодневна детска градина „Параскева Енева — Соня“ — Велико Търново получиха хубав дар — открит беше нов спортен комплекс за пълно закаливане на децата в окръга и страната.

Директорката на детската градина Веселина Гонгалова изрази благодарност към всички, взели участие в проектирането на спортния двор.

Мария Манева, секретар на Окръжния народен съвет, поздравя домакините с новата придобивка и обяви спортния комплекс за открит.

Донка КОЛЕВА

Съобщение

Празничният брой на в. „Борба“ ще излезе утре — неделя, 8 септември.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9. Телефон: главен редактор — 2-04-58 зам. главен редактор — 2-05-26, секретариат „Хумор и сатира“ — 2-17-12, отдел „Политика“ — 2-40-22, „Пропаганда“ — 2-41-50, „Икономически“ — 2-05-27, „Селскостопански“ — 2-38-31, „Технически прогрес“ — 2-17-79, „Култура и изкуство“ — 2-03-08, счетоводство — 2-40-14, канцелария — 2-04-59, издателство и редакция — 2-76-79. Телекс 066570, сметка в ДСК — в 1974 г. 185 5570. ИНДЕКС 21 301